

ارزیابی اثر مصرف سیر با دوز بالا بر میزان غلظت تری گلیسیرید و کلسترول خون در جوجه های گوشتی

رضا صیرفی^۱، رضا مبصری^۲، مهران طهماسبی^{۳*} و محمد محمودی

۱_ استادیار علوم تشریحی دانشکده دامپزشکی دانشگاه مازندران ۲_ دامپزشک بخش خصوصی، دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز ۳_ دانشجوی دوره دکتری حرفه ای دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل ۴_ دانشجوی دکتری تغذیه دام دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: tahmasebimehran@yahoo.com

مقدمه و هدف: گزارشات متفاوت و متناقضی در مورد تاثیر سیر بر چربی های خون ارائه شده است. در این میان مطالعات متعددی بیانگر آثار سودمند سیر از جمله آثار ضد باکتریایی، ضد سرطان و ضد چربی خون بوده است. همچنین در مطالعاتی اثر مصرف سیر در مقادیر بالا در مواردی مانند پیشگیری یا درمان مسمومیت ها بررسی شده است. لیکن مصرف مقادیر بالای آن خود ممکن است آثار مخربی بر بافت های بدن داشته و توکسیک به حساب آید. در این مطالعه تاثیر سیر با دوز بالا بر میزان غلظت تری گلیسیرید و کلسترول سرم خون جوجه های گوشتی بررسی شده است.

مواد و روش کار: تعداد ۲۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه از نژاد کاب به طور تصادفی به دو گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند. گروه شاهد با جیره معمولی تغذیه شد و به گروه آزمون از روز ۲۲ تا ۳۵ دوره پرورشی، پودر قرص سیر به میزان ۴۰۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن زنده خوراند شد. سپس از هر گروه از ۵ قطعه جوجه خونگیری به عمل آمد و نمونه ها جهت تعیین میزان غلظت تری گلیسیرید و کلسترول سرم به آزمایشگاه دامپزشکی ارسال گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار SAS مورد مطالعه قرار گرفتند.

نتایج و بحث: مصرف سیر با دوز بالا تغییر معنی داری در میزان غلظت تری گلیسیرید و کلسترول سرم خون جوجه ها ایجاد نکرد. لیکن مصرف آن در گروه آزمون سبب کاهش سطح تری گلیسیرید و کلسترول (۶۰/۲۳ و ۹۹/۴۴ میلی گرم بر دسی لیتر) نسبت به گروه شاهد (۷۱/۳۱ و ۱۰۰/۲۸ میلی گرم بر دسی لیتر) گردید ($P > 0.05$). یافته های این مطالعه با گزارشاتی که مصرف سیر را بر کاهش چربی های خون بی اثر ذکر نموده اند و یا گزارشاتی که به اثرات توکسیک دوز بالای سیر اشاره نموده اند، مطابقت دارد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که در صورت نیاز به مصرف سیر با دوز بالا نمی توان انتظار کاهش غلظت تری گلیسیرید و کلسترول خون را در جوجه ها داشت.

واژه های کلیدی: سیر، تری گلیسیرید، کلسترول، سرم، جوجه گوشتی

مقایسه اثرات حفاظتی عصاره های هیدرو الکلی گیاهان چای سبز (Camellia Sinensis) و سیلی مارین (Silybum Marianum) در کاهش ضایعات نفروپاتولوژیک و تغییرات فاکتورهای خونی ایجاد شده توسط جنتامایسین در رت.

سید مجتبی مرتضی آبادی^{۱*}، ناصر غلامی^۲، سوگند مشفق^۳، شعبانعلی غلامی^۴

۱_ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۲_ دانشجوی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۳_ استادیار گروه

پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: gholamishabanali@yahoo.com

مقدمه و هدف: اصلی ترین عارضه تجویز جنتامایسین مسمومیت کلیه می باشد. ممکن است از نارسایی کلیه تا نکرورز حاد لوله ای و آسیب های ثانویه قسمت بینابینی را موجب شود. مطالعه حاضر جهت ارزیابی مقایسه ای بین گیاهان سیلی مارین و چای سبز در تخفیف و کاهش تغییرات بیوشیمیایی مولفه های سرمی (BUN, ALB, URIC ACID, CREA) در رت های نژاد ویستار طراحی گردید.

مواد و روش کار: در این مطالعه تجربی، از تعداد ۳۲ سر رت استفاده گردید که در ۴ گروه ۸ تایی به ترتیب شاهد، دریافت کننده جنتامایسین با دوز 5mg/kg/Ip/30، دریافت کننده چای سبز با دوز 350mg/kg/oral /30 و جنتامایسین با دوز 5mg/kg/Ip/30 و دریافت کننده سیلی مارین با دوز 350mg/kg/Ip/30 و جنتامایسین با دوز 5mg/kg/Ip/30 تقسیم بندی شده، پس از ۳۰ روز تزریقات و گاواژ در هر گروه، روز سی و یکم خونگیری و جداسازی بافت کلیه از رت ها صورت گرفت.

نتایج و بحث: نتایج بیوشیمیایی که با استفاده از آزمون های آماری ANOVA و به روش TUKEY ارزشیابی گردید و سطح معنی داری $P < 0/05$ در نظر گرفته شد. نتایج حاصله نشان داد که بر اساس فاکتور آلبومین، گیاه سیلی مارین موثرتر از چای سبز و بر اساس فاکتور کراتینین به یک میزان موثر می باشند. بر اساس فاکتور اوریک اسید بین هیچ کدام از گروه ها تفاوت معناداری مشاهده نگردید و همچنین در مورد فاکتور ازت اوره خون، گیاه چای سبز اثر معنی داری نسبت به گروه سیلی مارین بر روی ترمیم نفروتوکسیک کلیه نداشته است ($P < 0/05$).

واژه های کلیدی: جنتامایسین، رت، چای سبز، سیلی مارین